

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη: 02/05/2023

Αριθμός απόφασης: 872

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8 -10
Ταχ. Κώδικας : 54639 – Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313332246
e mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν.4987/2022 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 206/4-11-2022) εφεξής Κ.Φ.Δ..
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
 - δ. Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)
2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».
4. Την από 05/01/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού αρ., Τ.Κ., κατά της με αριθμό/2-12-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2017, της με αριθμό/2-12-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016, της με αριθμό/2-12-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 1/1/2017 – 31/12/2017 και της με αριθμό/2-12-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από 05/01/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1. Με την με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα φόρος ποσού 4.099,40 €, πλέον προστίμου άρθρου 58 του ΚΦΔ ποσού 2.049,70 € και εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 307,42 €, ήτοι συνολικό ποσό **6.456,52 €**.
2. Με την με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα φόρος ποσού 12.632,60 €, πλέον προστίμου άρθρου 58 του ΚΦΔ ποσού 6.316,30€ και εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 1.598,10 €, ήτοι συνολικό ποσό **20.547,00 €**.
3. Με την με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα Φ.Π.Α. ποσού 1.305,63 € πλέον προστίμου άρθρου 58Α του ΚΦΔ ποσού 652,81 €, ήτοι συνολικό ποσό **1.958,44 €**.
4. Με την με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 1/1/2017 – 31/12/2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα Φ.Π.Α. ποσού 9.130,10 € πλέον προστίμου άρθρου 58Α του ΚΦΔ ποσού 4.565,06 €, ήτοι συνολικό ποσό **13.695,16 €**.

Δυνάμει της με αρ. .../.../3-9-2020 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, διενεργήθηκε μερικός φορολογικός έλεγχος στην ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντα, με κύρια δραστηριότητα «Υπηρεσίες εκπόνησης μελετών και επίβλεψης τοπογραφικών έργων», ως προς την φορολογία εισοδήματος, Φ.Π.Α. και ελέγχου ορθής τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων για τα φορολογικά έτη 2016 - 2017. Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το αρ. πρωτ./6-3-2019 (αρ. πρωτ. εισερχ./15-3-2019) δελτίο πληροφοριών του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) Επιχειρησιακής Διεύθυνσης Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος Αττικής, σύμφωνα με το οποίο η εταιρία «.....», με Α.Φ.Μ.και έδρα τη (οδός αρ. ...) εξέδωσε πλήθος εικονικών φορολογικών στοιχείων προς διάφορες επιχειρήσεις μεταξύ αυτών και προς την ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντος, ο οποίος φέρεται να έλαβε στο φορολογικό έτος 2016 ένα (1) φορολογικό στοιχείο καθαρής αξίας 5.000,00 € πλέον ΦΠΑ και στο φορολογικό έτος 2017 τρία (3) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 33.800,00 €, πλέον ΦΠΑ. Από το διενεργηθέντα έλεγχο που πραγματοποιήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. Λάρισας κρίθηκε ότι τα ανωτέρω φορολογικά στοιχεία που έλαβε ο προσφεύγων από την «.....» είναι εικονικά ως προς το σύνολο της συναλλαγής. Στη συνέχεια, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας επέδωσε στον προσφεύγοντα το με αριθμό .../26-10-2022 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου με συνημμένους τους προσωρινούς διορθωτικούς προσδιορισμούς φόρου εισοδήματος και ΦΠΑ ώστε να λάβει γνώση για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις τάσσοντάς του παράλληλα προθεσμία είκοσι (20) ημερών, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του για τις ως άνω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Ο

προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε εντός της ορισμένης προθεσμίας στο ανωτέρω σημείωμα διαπιστώσεων και ο έλεγχος προέβη στον επαναπροσδιορισμό των αποτελεσμάτων των ελεγχόμενων φορολογικών ετών και στην έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των ανωτέρω προσβαλλόμενων πράξεων, ισχυριζόμενος :

1. Εσφαλμένη κρίση περί εικονικότητας διότι :

Ως προς τη μη απασχόληση προσωπικού τονίζει ότι ο εκδότης των συγκεκριμένων στοιχείων λειτουργούσε και ως συντονιστής τοπικών συνεργειών και τεχνιτών στην περιοχή της Λάρισας. Σε κάθε περίπτωση κατά την επιτόπια μετάβασή του στις παρουσιασθείσες ως εγκαταστάσεις στην θέσητης διαπίστωσε αρκετούς εργάτες.

Ως προς την αναντιστοιχία αγορών - πωλήσεων της εκδότριας εταιρίας τονίζει ότι η παραλαβή και η παράδοση των υλικών ήταν πραγματική και έλαβαν χώρα στο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα διά του κ., ο οποίος ήταν άλλωστε και ο αντισυμβαλλόμενος του στην προφορική σύμβαση προμήθειας υλικών, χωρίς να μπορεί να ταυτοποιήσει αν αυτά που του παρέδωσαν είναι τα υλικά που αναγράφονται επί των τιμολογίων.

Τα υλικά αποστέλλονταν και τοποθετούνταν τμηματικά με παράλληλη εξόφληση (με μετρητά) του εκάστοτε εμπορεύματος που αναφερόταν στο σχετικό κάθε φορά δελτίο αποστολής. Ακόμη και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι ο τρόπος εξόφλησης των υπό κρίση συναλλαγών δεν ήταν σύμνομος, αυτό σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί απόδειξη εικονικότητας της υπό κρίση συναλλαγής, αλλά μόνον τυπική παράβαση του Κ.Β.Σ.

Ο έλεγχος έπρεπε να προχωρήσει σε επιτόπιο έλεγχο στην επιχείρηση του και ειδικότερα στα έργα που πραγματοποίησε κατά το διάστημα εκείνο, από τον οποίο είναι ευχερής και άμεση η διαπίστωση της εν λόγω πραγματοποίησης των συναλλαγών, καθώς έχουν τηρηθεί απαρέγκλιτα οι όροι των συμβάσεων έργου και τα κτίρια είναι υπαρκτά.

Όλοι οι ισχυρισμοί και τα πορίσματα του ελέγχου αφορούν στην φερόμενη παραβατική συμπεριφορά της εκδότριας επιχείρησης και όχι της δικής του επιχείρησης ως λήπτριας. Τα επικαλεσθέντα πραγματικά στοιχεία πρέπει να στηρίζουν κατά τρόπο άμεσο και πλήρη το πόρισμα - συμπέρασμα της ελεγκτικής αρχής, διότι σε διαφορετική περίπτωση το "συμπέρασμα" είναι όλως αναιτιολόγητο και απορριπτό στερούμενο της κατά το νόμο απαιτούμενης θεμελιώσεως (ΑΠ 1121/2006, ΑΕΕ 2007, σελ. 507).

2. Καλή πίστη ως λήπτης των επίμαχων τιμολογίων για τους εξής λόγους :

α) Ούτε γνώριζε, αλλά ούτε είχε τη δυνατότητα να γνωρίζει αν οι αντισυμβαλλόμενοί του ήταν συνεπείς στις φορολογικές τους υποχρεώσεις, ήτοι δεν είχε τη δυνατότητα να ελέγξει εκ των προτέρων στοιχεία της φορολογικής τους συμπεριφοράς, τα οποία ούτως ή άλλως καλύπτονται από το φορολογικό απόρρητο, όπως η υποβολή φορολογικών δηλώσεων, η καταβολή ΦΠΑ, η υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών -προμηθευτών.

β) Αντιθέτως, δυνάμει των εγγράφων που ήδη βρίσκονται στην διάθεση της φορολογικής αρχής η συναλλακτική σχέση του με τον Κωνσταντίνο και την εταιρία, η οποία ξεκίνησε το 2014 και ακολούθησε για άλλα τρία έτη, ήταν από κάθε άποψη άρτια. Ευλόγως, λοιπόν, του είχε δημιουργηθεί η πεποίθηση ότι πρόκειται περί σοβαρής και αξιόπιστης επιχείρησης.

γ) Ο ισχυρισμός δε της φορολογικής αρχής ότι τα παραστατικά αυτά είναι εικονικά είναι γεγονός αδιάφορο για την επιχείρησή του, καθόσον ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατο να γνωρίζει και ούτε όφειλε να το γνωρίζει κατά τη λήψη των επίδικων παραστατικών, εφόσον τα αναγραφόμενα ποσά καταβλήθηκαν κανονικά και οι σχετικές συναλλαγές έλαβαν χώρα πράγματι εκείνο το χρονικό διάστημα.

Ως προς τον ισχυρισμό περί μη απόδειξης της εικονικότητας από τη φορολογική αρχή.

Επειδή, με το άρθρο 23 του ΚΦΔ (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.

Επειδή, στο άρθρο 66 παρ. 5 του ΚΦΔ, ως ισχύει από 2/2/2016 δίδεται ο ορισμός του εικονικού φορολογικού στοιχείου και συγκεκριμένα ορίζεται ότι: «Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας. Δεν είναι εικονικό για τον λήπτη το φορολογικό στοιχείο το οποίο αφορά πραγματική συναλλαγή, αν το πρόσωπο του εκδότη είναι διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στο στοιχείο».

Επειδή στο Ν.4308/2015 (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα) ορίζεται : “Άρθρο 5 Διασφάλιση αξιοπιστίας λογιστικού συστήματος 1. Η διοίκηση της οντότητας έχει την ευθύνη της τήρησης αξιόπιστου λογιστικού συστήματος και κατάλληλων λογιστικών αρχείων για τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και άλλων πληροφοριών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου ή, σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., κατά περίπτωση. Το λογιστικό σύστημα και τα λογιστικά αρχεία εξετάζονται ως ενιαίο σύνολο και όχι αποσπασματικά τα επιμέρους συστατικά τους, σε ό,τι αφορά την αξιοπιστία και την καταλληλότητά τους για τους σκοπούς αυτού του νόμου ... 5. Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος. [...]

Άρθρο 15 Αυθεντικότητα του τιμολογίου ... 2. Κάθε οντότητα οφείλει να εφαρμόζει τα κατάλληλα στις περιστάσεις μέτρα διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας του τιμολογίου. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιοσδήποτε

δικλίδες της οντότητας δημιουργούν αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία (αλυσίδα) τεκμηρίων που συνδέουν κάθε τιμολόγιο με τη σχετική προμήθεια αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, και αντίστροφα”.

Επειδή, στο άρθρο 64 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 2 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο».*

Επειδή, στο άρθρο 171 παρ.1 και 4 του Ν.2717/1999 ορίζεται ότι: «*1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφ’ όσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά 2. (...). 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.»*

Επειδή, στο άρθρο 34 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «*...Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος».*

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: «*1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου».*

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣτΕ 2695/1993 και ΣτΕ 962/2012).

Επειδή σε κάθε περίπτωση, όπως έχει κριθεί νομολογιακά, το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.α.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση.

Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως «τεκμήρια»), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στον συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣΤΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣΤΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣΤΕ 1404/2015 (παράβαση λήψης εικονικού τιμολογίου)]. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων (πρβλ. ΣΤΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.).

Επειδή, η εικονικότητα των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων θεμελιώνεται και αποδεικνύεται πλήρως στο με αριθμό/6-3-2019 πληροφοριακό δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της από 2/11/2020 έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας. Πιο συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την ανωτέρω έκθεση ελέγχου, η εικονικότητα των ως άνω επίμαχων φορολογικών στοιχείων που εξέδωσε η επιχείρηση «..... - Α.Φ.Μ.» κι έλαβε ο προσφεύγων, αποδεικνύεται από τα ακόλουθα:

- Η εκδότρια δεν ανταποκρίθηκε σε αίτημα του ελέγχου για προσκόμιση βιβλίων και στοιχείων για τις ελεγχόμενες χρήσεις.
- Η εκδότρια επιχείρηση κατά τον χρόνο έκδοσης των τιμολογίων τύποις είχε επαγγελματική εγκατάσταση, χωρίς καμία συναλλακτική δραστηριότητα και απλά προέβη σε ενοικίαση χώρου, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η έναρξη εργασιών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., χωρίς ωστόσο να λειτουργήσει πραγματικά όπως αναφέρεται αναλυτικά και στην έκθεση του ΣΔΟΕ ΑΤΤΙΚΗΣ. Συγκεκριμένα φέρεται ως διεύθυνση έδρας της εκδότριας εταιρίας το διαμέρισμα επί της οδού-, από την οποία εξαφανίστηκε το έτος 2011.
- Δεν διέθετε προσωπικό, γραφεία, μηχανολογικό εξοπλισμό, και γενικότερα καμίας μορφής υλικοτεχνική υποδομή.
- Δεν υπέβαλε ποτέ από ενάρξεως μέχρι και σήμερα, οριστικές δηλώσεις ΦΜΥ. Δεν υπέβαλε δηλώσεις φορολογικών αντικειμένων και πληροφοριακού χαρακτήρα για όλες τις ελεγχόμενες χρήσεις, ενώ για αυτές που υποβάλλει, προκύπτει ότι δηλώνει ανακριβή και ανύπαρκτα δεδομένα

ώστε να μην προκύπτει φόρος για καταβολή. Οι υποβληθείσες δηλώσεις δεν υπογράφονται από λογιστή.

- Για την χρήση 2014 δηλώνει αγορές στις ΜΥΦ από επιχειρήσεις ανύπαρκτες από φορολογικής άποψης, όπως ενδεικτικά επιχειρήσεις που δεν υποβάλλουν δηλώσεις σε κανένα φορολογικό αντικείμενο (εισόδημα, ΦΠΑ κτλ.) και επιχειρήσεις που έχουν ήδη χαρακτηριστεί ως εκδότες εικονικών. Επίσης από τις δηλώσεις ΜΥΦ συναλλασσόμενων επιχειρήσεων δεν προκύπτει να διενήργησε αγορές και δαπάνες.

- Στα φορολογικά στοιχεία που ανευρέθησαν από τον έλεγχο του ΣΔΟΕ Αττικής προέκυψε ότι στα έτη 2013 ως 2017, εμφανίζονται περιγραφές αγαθών ή υπηρεσιών ξένες προς την κύρια δραστηριότητα της και ανάλογα με τις απαιτήσεις των ανά την επικράτεια «πελατών» της, όπως έπιπλα και χρωματογραφικές εργασίες περιβάλλοντος χώρου, επιχρωματώσεις, καθώς και τσιμεντοσωλήνες, αμμοχάλικο, φίλτρα, πέτρες, ενώ η δηλωθείσα από την ίδια (από 12/06/2012) κύρια δραστηριότητα της ήταν οι οδικές μεταφορές εμπορευμάτων.

- Εκτός του νόμιμου διαχειριστή, προκύπτει ότι εν τοις πράγμασι συνδιαχειριστής και συνιδιοκτήτης είναι και οτου, ΑΦΜ, ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό της εκδότριας επιχείρησης σχεδόν στο σύνολο των συναλλαγών της και εισπράττει τα έσοδα της επιχείρησης. Ο ανωτέρω έχει σημαντικό ιστορικό επιβολής προστίμων φορολογικών και τελωνειακών παραβάσεων, τόσο στην ατομική του επιχείρηση, όσο και σε επιχειρήσεις που συμμετείχε.

- Εξέδιδε πλαστά και εικονικά φορολογικά στοιχεία, τα οποία απεικονίζουν πλέον και εικονικές συναλλαγές για πάσης φύσεως δραστηριότητες σε όλη την Ελλάδα. Όλες οι πωλήσεις που διενήργησε κατά τις χρήσεις 2010 έως 2017 έχουν ήδη χαρακτηριστεί ως εικονικές και έχουν καταλογιστεί τα αναλογούντα πρόστιμα, για τα οποία η εκδότρια δεν άσκησε ένδικα μέσα αμφισβήτησης των καταλογισθέντων φόρων και προστίμων.

Υπό τα δεδομένα αυτά, η φορολογική αρχή απέδειξε ότι οι πωλήσεις που διενήργησε η εκδότρια επιχείρηση όπως αυτές δηλώθηκαν στις ΜΥΦ συναλλασσόμενων επιχειρήσεων είναι εικονικές για όλες τις ελεγχόμενες χρήσεις, καθώς δεν είχε πραγματοποιήσει ανάλογες αγορές και δαπάνες, χρησιμοποιούσε εγκαταστάσεις άγνωστες στις φορολογικές αρχές και από κοινού με άλλες νομικές οντότητες, υπέβαλε δηλώσεις Φορολογίας Εισοδήματος και Φ.Π.Α. με ανακριβή και ανύπαρκτα δεδομένα κατά τρόπο ώστε να μην προκύπτει φόρος για καταβολή, ενώ για κάποιες χρήσεις δεν υπέβαλε καν δηλώσεις, εν τοις πράγμασι συνδιαχειριστής και συνιδιοκτήτης ήταν και άλλο φυσικό πρόσωπο με σημαντικό ιστορικό επιβολής φορολογικών και τελωνειακών προστίμων, που δεν δηλώθηκε ποτέ στις φορολογικές αρχές, συσχετιζόταν με άλλες νομικές οντότητες αμφίβολης αξιοπιστίας διενεργώντας άγνωστες συνεργασίες και διενεργούσε πλήθος συναλλαγών άσχετο με το αντικείμενο εργασιών της.

Επειδή εν προκειμένω, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας αφού έλαβε υπόψη τα ανωτέρω πορίσματα, όπως αυτά καταγράφονται στο με αριθμό/6-3-2019 πληροφοριακό δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, έκρινε τα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία εικονικά ως προς τη συναλλαγή, στηριζόμενος στις κάτωθι διαπιστώσεις ελέγχου :

Ο προσφεύγων έλαβε, τα οποία και προσκόμισε στη φορολογική αρχή : α) στο φορολογικό έτος 2016, το με αριθμό ../20-12-2016 εκδόσεως καθαρής αξίας 5.000,00 €, για την αγορά πλυμένης άμμου ποσότητας 250 κυβ.μ. και τα συνοδευτικά επ' αυτού δελτία αποστολής και β) στο φορολογικό έτος 2017, το με αριθμ./10-12-2017 καθαρής αξίας 6.450,00 €, το με αριθμ./20-12-2017 καθαρής αξίας 13.437,50 € και το με αριθμ. 121/29-12-2017 καθαρής αξίας 13.912,50 €, εκδόσεως, μετά των επ' αυτών συνοδευτικών δελτίων αποστολής. Σύμφωνα με τα

ανωτέρω τιμολόγια ο προσφεύγων φέρεται ότι έλαβε άμμο λατομείου συνολικής ποσότητας 1300 κυβικών μέτρων και αμμοχάλικα ποσότητας 300 κυβικών μέτρων.

Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. απέστειλε στον προσφεύγοντα το με αριθμ. πρωτ./10-03-2022 αίτημα παροχής πληροφοριών επί του οποίου ανταποκρινόμενος προσκόμισε τις από 21/3/2022 έγγραφες εξηγήσεις, τις οποίες ο έλεγχος εξέτασε και έλαβε υπόψιν του.

Με τις ανωτέρω έγγραφες εξηγήσεις, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε, όσον αφορά στο φορολογικό έτος 2016, ότι είχε προβεί σε παραγγελία άμμου πλυμένης για την κατασκευή μανδύων εκτοξευόμενου σκυροδέματος και άμμου για την διενέργεια τσιμεντενέσεων για τα έργα: 1. «Εργασίες επισκευής συντήρησης υδατόπυργων στην» στην Η σύμβαση συνήφθη με τηνΠολεμική Αεροπορία την 06/08/2015 και προϋπολογισμό έργου 10.622,95 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%, και 2. για την «Αντιμετώπιση του φαινομένου της καθίζησης του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται το κέντρο υγείας», σύμβαση που συνήφθη την 11/05/2016 με την με προϋπολογισμό σύμβασης 6.097,56 ευρώ πλέον 24%.

Όσον αφορά στο φορολογικό έτος 2017, ισχυρίστηκε ότι είχε προβεί σε παραγγελία άμμου λατομείου και αμμοχάλικα : 1) για την «επισκευή στέγης και στεγανοποίηση δώματος του ΠΕΔΥ ΚΥ και επισκευαστικές εργασίες για την αντιμετώπιση του φαινομένου της καθίζησης και αποκατάστασης των προβλημάτων σε τμήμα της πλάκας του ισογείου του ΠΕΔΥ ΚΥ» δυνάμει σύμβασης έργου με την με ημερομηνία 3/11/2017 με προϋπολογισμό έργου 27.200 ευρώ, καθώς και 2) για την κατασκευή μανδύα εκτοξευόμενου σκυροδέματος σε πρανές στο τυροκομείο στην δυνάμει υπεργολαβίας από την εταιρία "....." με προϋπολογισμό έργου 13.500 ευρώ.

Με βάση τα στοιχεία που ο προσφεύγων προσκόμισε και τα στοιχεία που είχε ο έλεγχος στη διάθεσή του, διαπιστώθηκε ότι οι ποσότητες που καταγράφονται στα επίμαχα φορολογικά στοιχεία δεν απευθύνονταν σε καμία περίπτωση στα έργα που αναφέρει ο προσφεύγων στις έγγραφες εξηγήσεις του. Η παροχή υπηρεσίας είχε ολοκληρωθεί πριν τη λήψη των επίμαχων φορολογικών στοιχείων.

Από τα λογιστικά αρχεία της προσφεύγουσας οντότητας προκύπτει ότι κατά την διάρκεια τόσο του έτους 2016, όσο και του έτους 2017, είχε καταχωρημένα τιμολόγια εξόδων- δαπανών από άλλους προμηθευτές με κύρια δραστηριότητα οικοδομικά υλικά.

Ουδέποτε ο προσφεύγων προσκόμισε στον έλεγχο αποδεικτικό πληρωμής μέσω τράπεζας για τα επίμαχα τιμολόγια, παρά μόνο κάποιες χειρόγραφες αποδείξεις πληρωμής μετρητών, οι οποίες δεν αποτελούν νόμιμο μέσο πληρωμής.

Επειδή, στο άρθρο 65 του ΚΦΔ ορίζεται: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Με την ενδικοφανή του προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται για πρώτη φορά ότι οι εργασίες που εκτελούσε την δεδομένη χρονική στιγμή και για τις οποίες ήταν απαραίτητη η προμήθεια πλυμένης άμμου ήταν μια υπεργολαβία με την εταιρία «.....» για αποκατάσταση - επισκευή και επανάχρηση διατηρητέου κτιρίου ράπτη στον ΔήμοΟι εργασίες ξεκίνησαν 30/09/2014 και περαιώθηκαν στις 02/11/2015. Για τις προαναφερόμενες εργασίες εκδόθηκε το ανάλογο τιμολόγιο

παροχής υπηρεσιών 40.000 € πλέον Φ.Π.Α. 24%, ενώ την απαιτούμενη ποσότητα πλυμένης άμμου για την κατασκευή σκυροδέματός του την μετέφερε η εταιρία με το υπ' αριθμ. τριαξονικό επαγγελματικό φορτηγό όχημα στον τόπο κατασκευής του έργου. Η εξόφληση γινόταν τμηματικά και για ποσά πάντα μικρότερα των 500,00 ευρώ και επομένως δεν έχριζε της έκδοσης της δίγραμμης επιταγής ή εξόφλησης μέσω τραπεζικού λογαριασμού.

Επειδή ο προσφεύγων με προηγούμενη ενδικοφανή προσφυγή (αρ, πρωτ./2020) που υπέβαλε στην ΔΕΔ, ισχυρίστηκε ότι τα τρία (3) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 15.000,00 €, πλέον ΦΠΑ, που έλαβε από την εταιρία, στο φορολογικό έτος 2014, αφορούσαν στο έργο της εταιρίας «.....». Συνολικά ο προσφεύγων, κατά τους ισχυρισμούς του, έλαβε από την εταιρία τιμολόγια καθαρής αξίας 53.800,00 € για ένα έργο που τιμολογήθηκε από τον ίδιο 40.000,00 €. Περαιτέρω, το μεταφορικό μέσο που επικαλείται ότι χρησιμοποιήθηκε στις κρινόμενες συναλλαγές δεν αναφέρεται στα προσκομιζόμενα δελτία αποστολής, ενώ ανήκε σε πρόσωπο που δε σχετίζεται με την εταιρία. Σε ορισμένα δε από τα επίμαχα δελτία αποστολής αναφέρεται ως μεταφορικό μέσο το, ιδιοκτήτης του οποίου είναι ο αποβιώσας το 2014 Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 περ. β', η εξόφληση των επίμαχων τιμολογίων, είτε γινόταν τμηματικά, είτε ολικά, όφειλε να γίνει με τη χρήση τραπεζικού μέσου.

Επειδή επομένως, ο προσφεύγων δεν αποδεικνύει την πραγματοποίηση των υπό κρίση συναλλαγών, καθώς δεν αποδεικνύει ότι τα υλικά που αναφέρονται στα επίμαχα τιμολόγια λήφθηκαν πραγματικά και χρησιμοποιήθηκαν από τον ίδιο στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας. Αντίθετα, προβάλλει αντιφατικούς και αόριστους ισχυρισμούς, οι οποίοι δεν δύνανται να γίνουν αποδεκτοί. Ως εκ τούτου, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στις από 02/12/2022 έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και ΦΠΑ της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Ως προς τον ισχυρισμό περί της συνδρομής καλής πίστης.

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 του ΣΤΕ, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδευματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποίησής της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣΤΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣΤΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, σύμφωνα με την νομολογία η αιτιολογημένη διαπίστωση από τη φορολογική αρχή ότι ορισμένο τιμολόγιο είναι εικονικό αρκεί για να στοιχειοθετήσει ευθύνη για τον επιτηδευματία που δέχεται τέτοιο στοιχείο και το καταχωρίζει στα βιβλία του, εκτός αν αυτός αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι τελούσε σε καλή πίστη (ΣΤΕ 875/2012, ΣΤΕ 1295/1999).

Επειδή εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν απέδειξε την πραγματοποίηση των επίμαχων συναλλαγών, όπως ως άνω αναλυτικά εκτέθηκε, τόσο δε μάλλον ότι συναλλάχθηκε καλόπιστα με την εκδότρια των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων. Αντίθετα, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας απέδειξε ότι η εκδότρια εταιρία ήταν επιχείρηση φορολογικώς μεν υπαρκτή, συναλλακτικώς δε ανύπαρκτη. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι η αποδοχή των φορολογικών στοιχείων και η καταχώρησή τους στα βιβλία της προσφεύγουσας επιχείρησης δεν αποτελεί πράξη συμπτωματική και μεμονωμένη, αλλά πράξη επαναλαμβανόμενη που απαιτεί κοινή βούληση της εκδότριας των στοιχείων και της λήπτριας επιχείρησης, αφετέρου ότι ο όγκος των επίμαχων συναλλαγών, η διάρκεια του έργου και το ύψος της αξίας του προϋποθέτουν και δημιουργούν συνθήκες εμπορικών συναλλαγών, όπως άμεση και επαναλαμβανόμενη επαφή μεταξύ των αντισυμβαλλομένων, επίσκεψη στην έδρα της επιχείρησης κ.λ.π., στα πλαίσια των οποίων είναι αδύνατον να μην δημιουργήθηκαν στον προσφεύγοντα υποψίες ή υπόνοιες για την εικονικότητα των στοιχείων, συνάγεται ότι ο προσφεύγων δεν ενήργησε με καλή πίστη, ως εκ τούτου, ο σχετικός ισχυρισμός του τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 05/01/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση :

1. Η με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ.Ε.Δ.
Ποσό για καταβολή	6.456,52 €	6.456,52 €

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ..

2. Η με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ.Ε.Δ.
Ποσό για καταβολή	20.547,00 €	20.547,00 €

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ..

3. Η με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ.Ε.Δ.
Ποσό για καταβολή	1.958,44 €	1.958,44 €

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ..

4. Η με αριθμό/2-12-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 1/1/2017 – 31/12/2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Δ.Ε.Δ.
Ποσό για καταβολή	13.695,16 €	13.695,16 €

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ..

Το αρμόδιο όργανο να κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.